

Øverst i bunken

Vi har spurt **Tove Beate Pedersen**, seniorrådgiver i Norsk Psykologforening, om litteratur og lesevaner.

Hva ligger øverst i bunken av faglitteratur akkurat nå?

– *Kulturpsykologi – bevegelser i livsløp* av redaktørene Kirsten Thorsen og Ruth Toverud og Harald Grimen og Lars Inge Terums *Evidensbasert profesjonsutøvelse*. Begge er aktuelle i forbindelse med det jeg har ansvar for i Psykologforeningen. Vi ønsker å bli utfordret på egne holdninger til evidens og evidensbasert praksis, og følger med på miljøet rundt Senter for profesjonsstudier. Og så må jeg nevne *Crazy Like Us: The Globalization of the American Psyche* av Ethan Watters, en viktig bok om hvordan Vesten eksporterer sine diagnoser, med den medisinske industrien hakk i hel.

Hva leser du mest, artikler eller bøker?

– Artikler, uten tvil. Det er *det* det er tid og muligheter til. Og så er jeg i den lykkelige posisjonen at det å gå gjennom det som kommer av tidsskrifter til foreningen er en del av jobben min. Jeg leser, siler og sender utvalgte artikler til ei liste av folk som har meldt inn sine interesser. Vi har gått helt bort fra sirkulasjonsmodellen. Det er en tendens til at lesing blir skjøvet på, for det er alltid oppgaver som skal løses. Da er det greit med en slik tvangssituasjon! Det gir mye makt, men jeg prøver å være «breiere enn meg selv» når jeg velger ut for andre.

Abonnerer du på noe tidsskrift?

– *Apollo*, forskningstidsskriftet til Universitetet i Oslo. Det er gratis for alle som vil bli abonnenter. Og så holder jeg *Materialisten*, et sært og lite tverrfaglig tidsskrift for forskningsformidling, teoretisk debatt, fagkritikk og samfunnskritikk. Jeg abonnerer på et kriminologitidsskrift siden jeg tok kriminologi grunnfag mens jeg ventet på å komme inn på profesjonsstudiet. I *Tidsskrift for kjønnsforskning* var jeg selv redaktør da det het *Kvinneforskning*, så det holder jeg også.

Er det noe du kaster deg over med det samme det kommer inn døra?

– Strengt tatt ikke, men i rekken av mange blir *Tidsskrift for Norsk Psykologforening* lest tidligere enn det ble før. Jeg merker at jeg har lyst til å lese og bla i det siden det bare er blitt bedre og bedre, og diskusjonene der er viktige for jobben vår i sekretariatet. Dessuten blir *Morgenbladet* tidlig lest. Og så har jeg holdt månedsbladet *Femina* i 40 år, men heller ikke det blir åpnet straks.

Hva leser du av skjønnlitteratur?

– Det finnes innmari mye god litteratur, altså! Men jeg leser *ikke* Nesbø eller Lindell. Det har jeg ikke tid til. Jeg er blitt mer og mer nøye på det. Derfor har jeg et par viktige kriterier. Jeg skal bli underholdt, og samtidig lære noe om en kultur, en tid eller et miljø som jeg ikke kan noe om fra før. Den forrige jeg leste, som jeg er kjempebegeistret for, var Chimamanda Ngozi Adichies *Half of A Yellow Sun*. Hun er fra Nigeria. Den første boka jeg leste av henne var *Purple Hibiscus*, som handlet om Biafra-krisen. Den fant jeg i Afrika da jeg var der og hadde lyst til å lese noe nyere afrikansk litteratur. Adichie skriver fabelaktig. Hun er en av de beste.

Og så vil jeg trekke frem Åsa Lindborgs *Meg eier ingen* – en strålende bok for alle som jobber med behandling av folk. Lindborg vokste opp med sin alkoholiserte far som en svært utradisjonell omsorgsperson, men hun opplevde å ha en trygg og god oppvekst full av kjærlighet. Den stiller viktige spørsmål ved hvem som er gode foreldre, og hvem som skal definere det.

Hva med poesi?

– Det er et svakt punkt, til tross for at jeg var veldig opptatt av det da jeg var ung. Jeg har ennå en haug skrivebøker hvor jeg med sirlig ungpikeskrift førte inn dikt som rørte meg. Det var mest modernistiske dikt som traff meg, som tyske Hilde Domins *Nur eine Rose als Stütze* (1959).

Arne Olav L. Hageberg